

Уз минималну медијску расправу, у време када су Американци прослављали нову годину са својим најближима, председник Барак Обама потписао је 31. децембра на Хавајима Закон о народној одбрани (*National Defense Authorization Act*).

Према Обаминој изјави, оправдање за укидање основних права и слобода једним потезом пера је претња коју Ал каида представља “безбедности домовине”.

Контроверзна Обамина изјава је заправо само димна завеса. У њој амерички председник тврди да се не слаже са овим документом у потпуности, мада га је својим потписом ипак претворио у закон.

“Осећам дубоку резервисаност према извесним одредбама које регулишу хапшење, испитивање и кривично гоњење особа осумњичених за тероризам”, казао је при том признајући да су извесне одредбе документа којим се САД *претварају у полицијску државу* неприхватљиве.

Но, ако је доиста тако мислио, могао је на њега ставити вето или га уз примедбе вратити Конгресу.

Свој потпис Обама оправдава тврдњом да је тај закон средство за борбу против тероризма. *На основу његових одредби, међутим, сваки Американац који се противи политици америчке владе може бити проглашен терористом и бачен у војни притвор.*

“Желео бих да истакнем”, додаје председник САД, “да моја администрација неће дозволити да се амерички грађани држе у војном притвору неодређено дуго и без суђења. То би означило прекид са нашом најважнијом традицијом и вредностима. Одељком 1021 моја администрација ће настојати да сваки притвор буде у складу са Уставом, правилима рата, и другим важећом законима”.

Али Барак Обама је адвокат (харвардски ђак) и врло добро зна да је таква његова изјава, ма колико понављала његову посвећеност демократији, пука форма, пошто *нема тежину закона*

. Она ни на који начин не ублажава чињеницу да је документ Конгреса број 1540 *он својим потписом претворио у закон.*

Демократска диктатура

Закон о народној одбрани укида амерички устав. И, мада је фасада демократије остала нетакнута и подржана медијском пропагандом, све веће напрслине јављају се на здању америчке републике а тенденције ка успостављању тоталитарне државе – *војне владе одевене у цивилну одећу*

– све су јаче. Наиме, усвајање тог Закона уско је повезано са вашингтонском глобалном војном агендом

васпостављања светске војне хегемоније путем и “милитаризације домовине”, то јест укидања америчке републике.

Обамина изјава треба да обмане Американце и обезбеди демократску фасаду председнику и војнополицијском државном апарату, који непрекидно нараста од 11. септембра 2001. Јер “најважније традиције и вредности” зајамчене америчким уставом укинуте су првог јануара 2012. фактичким одбацивањем *habeas corpus*-а (права на телесну слободу, прим. прев) – одреднице кључне у одбрани грађана од арбитарног и неограниченог затварања у војне (и било какве друге, прим. прев.) затворе.

Поуке историје

Тридесет први децембар 2011. ући ће стога у америчку историју као преломни дан. Ако наиме желимо да овај документ ставимо у историјски контекст, видећемо да су његове

битне одредбе умногоме подударне са онима у *Декрету председника Рајха о заштити народа и државе* , познатијем као *Декрет о паљењу Рајхстага* , који је немачкој Вајмарској републици подарио председник Паул фон Хинденбург 27. фебруара 1933. године.

Објављен одмах по паљењу Рајхстага, које је послужило као изговор, овај фебруарски декрет искоришћен је за укидање грађанских слобода, укључујући и права на *habeas corpus*

Члан 1 тог Декрета суспендовао је грађанске слободе под изговором “заштите” демократије. “Тако су ограничења личних слобода, права на слободно изражавање уверења, укључујући и слободу штампе, право окупљања и удруживања, те кршење приватности поштанских, телеграфских и телефонских комуникација, уз налоге за претрес и конфискацију имовине као и ограничења права власништва, *допуштени мимо другде утврђених законских граница* (Члан 1, потцртавања аутора).

Уставна демократија у Немачкој била је поништена доношењем овог акта.

После *Декрета о паљењу Рајхстага*, у марту 1933. године уследио је *Закон о дозволи*, који је омогућио канцелару Адолфу Хитлеру да приграби диктаторску власт. На основу ова два декрета нацистички режим усвојио је законе који су били у потпуној опреци са Вајмарским уставом из 1919. Наредне године, после смрти Хинденбурга, Хитлер је место председника прогласио “упражњеним” и као фирер (вођа), уз функцију канцелара, преузео и положај шефа државе.

Тужан дан

Мало је рећи да је 1. јануар 2012. године тужан дан за Америку. Потписивање овог Закона исто је што и *милитаризовање снага за спровођење закона*, поништавање закона *Posse Comitatus* (народних *ad hoc* милиција, прим. МС) и *проглашавање полицијске државе у Америци* . Као у вајмарској Немачкој, основна права и слободе укидају се под изговором да је демократија угрожена и да мора бити заштићена.

Закон о народној одбрани је Обамин новогодишњи поклон Американцима. Зато данас, 1. јануара 2012, ми дубоко саучествујемо са америчким народом.

Извор: [Global Research](#) , 1. јануара 2012.

(српскилист.нет)